

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI S U C E A V A

DECIZIA NR. 1

din 11.01.2005

privind soluționarea contestației formulată de **S.C. „.....” S.A.** din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 09.12.2004

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, prin adresa nr. /07.12.2004, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 09.12.2004, cu privire la contestația formulată de **S.C. „.....” S.A.** din localitatea, strada, nr., județul Suceava.

S.C. „.....” S.A. din localitatea contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. /18.08.2004, emisă de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, privind suma delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei impozit de 10% aferent majorării capitalului social;
-lei dobânzi de întârziere aferente impozitului de 10% pentru majorarea capitalului social;
-lei penalități aferente impozitului de 10% pentru majorarea capitalului social;
-lei T.V.A.;
-lei dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
-lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.174 și 178 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. „.....” S.A. din localitatea, prin contestația formulată, aduce următoarele argumente:

În legătură cu impozitul de 10% aplicat asupra majorării de capital social, societatea consideră că nu intră sub incidența Ordonanței Guvernului nr. 217/1999 și a Hotărârii Guvernului nr. 402/12.06.2000, întrucât majorarea capitalului social s-a făcut din profitul realizat în anul 1998, repartizat în A.G.A. din 31.03.1999 și consumat pentru dezvoltare în anii 1998 și 1999, iar actele normative se referă la impozitarea profiturilor ce se vor realiza începând

cu anul 2000.

Petenta afirmă că în anul 1998 societatea a realizat un profit contabil demii lei, care a fost impozitat cu o cotă de 38%, virându-se un impozit pe profit demii lei, iar acționarii au fost nevoiți să lase profitul la dispoziția societății, pentru realizarea angajamentelor investiționale asumate prin contractul de vânzare -cumpărare de acțiuni, încheiat cu Fondul Proprietății de Stat.

De asemenea, precizează că, o dată cu intrarea în vigoare a O.G. nr. 217/1999 pentru modificare și completare O.G. nr. 70/1994, impozitul pe profit s-a redus de la 38% la 25% și în același timp majorarea capitalului social din încorporarea rezervelor și a profiturilor se impozitează cu 10%.

Societatea susține că produsele de tâmplărie, respectiv seturile de berărie, sunt livrări la export pe bază de contract de comision.

Societatea precizează că potrivit art. 3 din contractele de export în comision, nr. /15.01.2003 și nr. /28.01.2004, încheiate cu S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, „Produsele realizate sunt destinate exportului”, iar „Comisionarul se obligă: [...] „să asigure ambalajele și materialele auxiliare necesare pentru realizarea exportului în condiții optime”.

Petenta susține că S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, în calitate de comisionar, nu a contribuit la realizarea seturilor de berărie, neefectuând nici o modificare dimensională și structurală a acestora, iar comisionarul a folosit materiale auxiliare și de ambalat, a efectuat operațiuni de montare picioare și înfoliere, neexistând nici un fel de prelucrare la produsele livrate de S.C. „.....” S.A.

Societatea consideră că livrările efectuate nu se încadrează în prevederile art. 27, alin 4 din H.G. nr. 598/2002, acestea fiind „bunuri destinate exportului, realizate în țară, prin prelucrări succesive”, și nu este necesar contractul încheiat cu beneficiarul extern, neavând relație directă cu beneficiarul din străinătate.

Contestatoarea consideră că operațiunile în cauză se încadrează în prevederile art. 2, alin 4 din Ordinul ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, conform cărora: „Pentru exportul realizat prin comisionari care acționează în nume propriu, dar în contul unui comitent din țară, scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică atât de comisionar, cât și de comitent.

II. Prin Decizia de impunere nr. / 12.08.2004, organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală Suceava - Activitatea de control fiscal au stabilit debite suplimentare în baza următoarelor constatări din actul de inspecție fiscală:

La 31.12.2003 societatea înregistra un profit impozabil delei, pentru care a calculat un impozit pe profit delei (pondere export = 67,168 %) și a virat un impozit delei.

În urma recalculării ponderii exportului a rezultat un impozit pe profit datorat delei, culei mai mult decât suma constituită de societate.

Organele de control au recalculat această pondere ca urmare a faptului că, pentru livrările efectuate către S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, S.C. „.....” S.A. nu a îndeplinit condițiile prevăzute de H.G. nr. 598/2002, art. 27 pct. 4, pentru a fi considerate livrări la export.

În luna martie 2000 societatea a procedat la majorarea capitalului social din rezerve

legale și din profitul anilor precedenți (1999).

Societatea a înregistrat operațiunile prin următorul articol contabil:

%	=	1012
1061		
118.04		
118.05		

Conform art. 2 din O.U.G. nr. 217/29.12.1999, majorarea de capital social efectuată prin încorporarea rezervelor și a profiturilor se impozitează cu 10%.

Societatea avea obligația de a constitui și de a vira un impozit delei, aferent majorării capitalului social.

Pentru neplata în termen a acestui impozit organele de control au calculat dobânzi de întârziere delei și penalități delei.

În urma verificării taxei pe valoarea adăugată s-a constatat că societatea, în perioada 01.01.2003 - 31.05.2004, a emis un nr. de de facturi în sumă delei, reprezentând blaturi de lemn pentru seturi berării, către S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, în regim de scutire de T.V.A., având la bază un contract de comision.

S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș adaugă la produsul livrat de S.C. „.....” S.A. picioare metalice, exportând seturi de berării, atât în nume propriu, cât și prin alți comisionari.

Organele de control consideră că societatea datorează T.V.A. pentru produsele livrate către S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, această operațiune constituind livrare la intern, deoarece societatea nu justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată conform art. 27 pct. 5 din H.G. nr. 598/2002 și art. 4 pct. 4 din Ordinul nr. 1846/2003.

S-a stabilit că societatea datorează pentru aceste livrări o taxă pe valoarea adăugată în sumă delei, pentru care s-au calculat dobânzi de întârziere delei și penalități delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozitul de 10%, în sumă delei, aplicat asupra majorării capitalului social.

Cauza supusă soluționării este dacă majorările de capital social efectuate în cursul anului 2000 se impozitează cu cota de 10% prevăzută la art. 1 punctul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217 din 29 decembrie 1999, în condițiile în care majorarea s-a făcut prin încorporarea profitului net realizat de societate în anii precedenți.

În fapt, în luna martie 2000, societatea contestatoare a majorat capitalul social cu suma delei prin încorporarea profitului net realizat în anul 1998, care a fost repartizat de Adunarea Generală a Acționarilor în baza Hotărârii nr./31.03.1999 pentru dezvoltare, fără să calculeze și să vireze la bugetul de stat impozitul de 10% aferente acestei majorări.

Petenta consideră că nu datorează acest impozit motivând că majorarea capitalului social s-a făcut din profitul realizat de societate în anul 1998, iar Ordonanța Guvernului nr.

217/1999, de modificare a Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, se referă la impozitarea profiturilor ce se vor realiza începând cu anul 2000 și nu la profitul realizat în anul 1998.

În drept, art. 1 punctul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217 din 29 decembrie 1999, aplicabilă începând cu data de 1 ianuarie 2000, completează art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, cu următoarele precizări:

„4. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

"ART. 2 [...]

(4) Orice majorare a capitalului social efectuată prin încorporarea rezervelor, precum și a profiturilor, cu excepția rezervelor legale și a diferențelor favorabile din reevaluarea patrimoniului, se impozitează cu o cotă de 10% ."

Conform articolului 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217 din 29 decembrie 1999, prevederile acestei ordonanțe de urgență **„intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2000"**.

Din interpretarea textelor de lege citate mai sus se reține că începând cu data de 1 ianuarie 2000 majorarea capitalului social prin încorporarea rezervelor și profiturilor se impozitează cu 10 %.

Așa după cum rezultă din articolele de lege menționate mai sus, **majorarea de capital social se impozitează cu 10 % și nu profitul care este încorporat în majorare**, așa cum susține petenta.

Potrivit textului de lege citat, impozitarea cu 10% a oricărei majorări de capital social este condiționată de sursa majorării și nu de data realizării profiturilor încorporate în majorare.

Conform documentelor existente la dosarul cauzei societatea a majorat capitalul social în anul 2000, deci la data când se aplicau prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 217 / 1999.

Faptul că societatea a majorat capitalul social din profiturile realizate înainte de data aplicării Ordonanței Guvernului 217/1997 nu înseamnă că este scutită de plata impozitului de 10 %, întrucât, așa după cum se precizează în O.G. 217/1999, majorarea de capital se impozitează și nu sursa din care provine majorarea.

Astfel că, susținerea petentei cum că nu datorează impozitul de 10% pe motiv că majorarea capitalului social s-a făcut din profitul net realizat în anul 1998, nu poate fi reținută.

Față de cele prezentate se conchide că societatea contestatoare avea obligația calculării impozitului de 10% asupra majorării de capital social din profitul net al societății, drept pentru care urmează să fie respinsă contestația pentru suma delei, ca neîntemeiată.

2. Referitor la dobânzile de întârziere în sumă delei și penalitățile delei, aferente impozitului de 10% pentru majorarea capitalului social.

În fapt, organele de control au calculat pentru neplata în termen a impozitului de 10% pentru majorarea capitalului social, stabilit în timpul controlului, dobânzi de întârziere delei și penalitățile delei.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 12 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002** privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și

completările ulterioare, aplicabile în perioada 01.01.2003 - 31.12.2003, unde se precizează:

„Art. 12 - Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere [...].

Art. 13 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

și dispozițiile **art. 114, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabile începând cu 01.01.2004, care stipulează:

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Se reține că stabilirea dobânzilor și a penalităților de întârziere, aferente creanțelor fiscale calculate de organele de control, și care au fost contestate, reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura impozitului de 10% pentru majorarea capitalului social, care a generat creanțele fiscale accesorii, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, petenta datorează și dobânzile de întârzierelei și penalitățile delei, reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept **"accessorium sequitur principalem"**.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru creanțele fiscale care au generat aceste dobânzi și penalități contestația a fost respinsă, urmează a se respinge și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, dobânzile de întârziere delei și penalitățile delei, aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să analizeze dacă livrările de bunuri efectuate de S.C. „.....” S.A. în perioada 01.01.2003 - 31.05.2004 către S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, în baza unui contract de export în comision, se încadrează în categoria operațiunilor scutite de T.V.A. cu drept de deducere.

În fapt, în perioada 01.01.2003 - 31.05.2004, S.C. „.....” S.A. a emis un număr de de facturi în sumă delei, reprezentând contravaloarea produselor livrate societății „.....” S.A. Târgu Mureș, respectiv „blaturi de lemn pentru seturi berării”, fără a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor livrări.

Contestatoarea susține că produsele respective sunt scutite de T.V.A., pe motiv că au fost livrate la export în baza unui contract de comision încheiat cu S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș.

Organele de control consideră că produsele în cauză nu se încadrează în categoria operațiunilor scutite de T.V.A. întrucât au fost livrate la intern societății „.....” S.A. Târgu Mureș, care a adăugat „picioare metalice din fier forjat”, exportând „seturi de berării”, atât în nume propriu cât și prin alți comisionari.

Cu toate că prin actul atacat se precizează că operațiunile în cauză au la bază un contract de comision, organele de control menționează documentele cu care „unitățile

producătoare/prelucrătoare justifică scutirea" de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 27 pct. 4 din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin

H.G. nr. 598/2002, articol care se referă la exportul bunurilor care necesită prelucrări succesive realizate de unități diferite din țară, și nu la exportul bunurilor realizat prin comisionari.

În cazul prelucrărilor succesive, pentru a beneficia de scutire de T.V.A., conform art. 27 pct. 4 din H.G. nr. 598/2002, pentru fiecare societate care participă la realizarea produsului finit justificarea se face cu contract încheiat cu beneficiarul extern, or în cazul în speță contestatoarea deține un contract de comision, încheiat cu S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș.

În drept, în speță sunt incidente prevederile art. 27 alin. (5) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin H.G. nr. 598 / 2002, aplicabile până la data de 31.12.2003, unde se precizează:

„(5) Pentru exportul realizat prin comisionari justificarea scutirii de taxă pe valoarea adăugată de către comitent se realizează pe baza următoarelor documente:

a) copie de pe factura externă;

b) contractul încheiat cu comisionarul, din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și termenul pentru justificarea exportului cu copie de pe declarația vamală de export, vizată de organul vamal, și copie de pe lista-anexă la declarația vamală, în care comisionarul a înscris denumirea unității proprietare a mărfurilor exportate;

c) factura fiscală emisă de comitent către comisionar, pe care se înscrie mențiunea "scutit cu drept de deducere - export în comision".

La art. 143 din Legea nr. 571 din 22 /2003 privind Codul fiscal, aplicabilă începând cu data de 01.01.2004, referitor la scutirile pentru exporturi, se precizează:

„Scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare și pentru transportul internațional

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării, de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

Instrucțiunile de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul Ministerul Finanțelor Publice nr. 1846 / 2003, aplicabile începând cu 01.01.2004, la art. 2, precizează:

„(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003, livrările de bunuri expediate sau transportate în afara țării de către furnizor sau de altă persoană în contul său. [...]

(4) Pentru exportul realizat prin comisionari care acționează în nume propriu, dar în contul unui comitent din țară, scutirea de taxă pe valoarea adăugată se aplică atât de către comisionar, cât și de către comitent. Comisionarul, care este exportatorul bunurilor în sensul taxei pe valoarea adăugată, justifică scutirea cu documentele prevăzute la alin. (2), inclusiv în situația în care, potrivit prevederilor

contractuale, comisionul este facturat separat comitentului. Comitentul justifică scutirea cu următoarele documente:

a) contractul încheiat cu comisionarul, din care să rezulte cantitățile de bunuri, precum și data la care trebuie efectuat exportul;

b) copia de pe declarația vamală de export pentru care autoritatea vamală a acordat liberul de vamă și copia de pe lista-anexă la declarația vamală, în care comisionarul a înscris denumirea comitentului. Aceste documente sunt prezentate obligatoriu la termenele prevăzute în contract pentru efectuarea exportului. Scutirea cu drept de deducere se aplică și în perioada în care comitentul nu este în posesia copiei de pe declarația vamală de export;

c) factura fiscală emisă de comitent către comisionar."

Se reține faptul că prin contestația formulată societatea precizează că livrarea bunurilor s-a făcut în baza unui contract în comision, aspect menționat, de altfel, și de organele de control în actele întocmite în urma controlului, iar la dosarul cauzei se află anexate, în xerocopie, contractele de export în comision nr. 35/15.01.2003 și nr. 290/28.01.2004, încheiate cu S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de control nu au analizat dacă societatea contestatoare justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată cu documentele prevăzute de legislația aplicabilă în cauză, precum și motivele care au dus la concluzia că bunurile respective sunt livrări la intern.

Cu toate că prin actele atacate inspectorii fiscali precizează că exportul s-a făcut în baza unui contract încheiat cu un comisionar, menționează textul de lege care se referă la justificarea taxei pe valoarea adăugată în situația exportului bunurilor care necesită prelucrări succesive, realizate de unități diferite din țară.

Prin urmare, organele de control ar fi trebuit să analizeze operațiunile efectuate de societate în conformitate cu prevederile legale privind exportul realizat prin comisionari și nu la exportul bunurilor care necesită prelucrări succesive realizate de unități diferite din țară.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține că organele de control nu fac nici o referire la documentele justificative prevăzute de lege în cazul exportului prin comisionari, cu toate că precizează că exportul s-a făcut în baza unui contract în comision, și nu precizează concret motivele care au dus la concluzia că operațiunile respective constituie livrări la intern.

Față de cele prezentate mai sus se trage concluzia că organul de soluționare competent nu se poate pronunța asupra taxei pe valoarea adăugată în sumă delei și asupra accesoriilor aferente, respectiv dobânzilor de întârziere delei și penalităților delei.

În baza art. 185 alin (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală , republicată, unde se precizează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, urmează să se desființeze Decizia de impunere nr./18.08.2004 și actul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acestei decizii, întocmite Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei și accesoriile aferente, respectiv dobânzile delei și penalitățile delei.

4. Referitor la impozitul pe profit în sumă delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze dacă livrările de bunuri efectuate de S.C. „.....” S.A. în perioada 01.01.2003 - 31.05.2004 către S.C. „.....” S.A. Târgu Mureș, în baza unui contract de export în comision, reprezintă livrări la export prin comisionari.

În fapt, organele de inspecție fiscală au recalculat ponderea exportului în total livrări, ca urmare a încadrării produselor livrate de S.C. „.....” S.A. firmei „.....” S.A. Târgu Mureș în categoria operațiunilor pentru care se plătește T.V.A., fiind considerate a fi livrate la intern.

Organele de control, ca urmare a constatării făcute prin actul atacat, cum că produsele livrate societății „.....” S.A. Târgu Mureș nu sunt livrări la export, au recalculat ponderea exportului în total livrări la 31.12.2003 și au stabilit o diferență de impozit pe profit în urma acestei recalculări delei.

Contestatoarea susține că produsele respective au fost livrate la export și nu la intern, afirmând că are încheiat un contract de comision cu firma „.....” S.A. Târgu Mureș.

În drept, la art. 2 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, aplicabil pentru perioada verificată, se precizează:

„(4) Contribuabilii care au încasat printr-un cont bancar din România venituri în valută din exportul bunurilor și/sau al prestațiilor de servicii, realizate din activitatea proprie, direct sau prin contract de comision, plătesc o cotă de impozit pe profit de 6% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor.”

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2003 cota de impozit pe profit este de 12,5% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii veniturilor încasate din export în volumul total al veniturilor.”

Așa după cum s-a prezentat la punctul din prezenta decizie privind taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, organele de control nu au analizat dacă societatea contestatoare justifică scutirea de taxă pe valoarea adăugată cu documentele prevăzute de legislația aplicabilă în cauză, precum și motivele care au dus la concluzia că bunurile respective sunt livrări la intern.

Cu toate că prin actele atacate inspectorii fiscali precizează că exportul s-a făcut în baza unui contract încheiat cu un comisionar, nu se face nici o referire la documentele justificative prevăzute de lege în cazul exportului prin comisionari și nu se precizează concret motivele care au dus la concluzia că operațiunile respective constituie livrări la intern.

Față de cele prezentate mai sus se trage concluzia că organul de soluționare competent nu se poate pronunța asupra impozitului pe profit în sumă delei.

În baza art. 185 alin (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, urmează să se desființeze Decizia de impunere nr./18.08.2004 și actul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acestei decizii, întocmite de Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de control

fiscal Suceava, pentru impozitul pe profit în sumă delei.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 1 punctul 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 217 din 29 decembrie 1999, art. 27 alin. (5) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin H.G. nr. 598 / 2002, art. 143 din Legea nr. 571 din 22 /2003 privind Codul fiscal, art. 2 din Instrucțiunile de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Ordinul Ministerul Finanțelor Publice nr. 1846 / 2003, art. 2 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art. 12 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 61 / 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 114, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și ale art. 185 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E :

- **Desființarea** capitolelor din Decizia de impunere nr. /18.08.2004 și actul de inspecție fiscală încheiate de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de control fiscal Suceava pentru suma delei, reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată,lei dobânzile de întârziere șilei penalitățile, aferente taxei pe valoarea adăugată, șilei impozit pe profit, urmând ca prin alte persoane decât cele care au efectuat prima verificare să încheie noi acte de control având în vedere cele precizate în prezenta decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

- **Respingerea** contestației pentru suma delei, reprezentândlei impozit de 10% asupra majorării de capital social din profitul net al societății,lei dobânzile de întârziere șilei penalități, aferente impozitului de 10% pentru majorarea capitalului social, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 30 de zile de la data comunicării.